

Alžběta Drožová, *Jazykový režim Švýcarské konfederace: teorie a praxe*, České Budějovice 2013, 62 s. (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek oponenta bakalářské práce

Alžběta Drožová si ve své bakalářské práci kladla za cíl přiblížit právní rámec koexistence čtyř úředních jazyků Švýcarské konfederace. Zabývala se přitom jak celonárodní legislativou této alpské země tak i místními zákony a nařízeními jednotlivých kantonů. Hned na úvod bych chtěl vyzdvihnout, že studentka nezůstala pouze u komentáře jednotlivých právních předpisů, nýbrž se pokusila naznačit také jejich odraz v každodenním životě obyvatel Švýcarska.

Práce Alžběty Drožové je velice přehledně strukturovaná. První kapitola přináší stručné informace o historii a geografii Švýcarské konfederace. S obzvláštním důrazem přitom sleduje proces utváření tohoto státu. V následující části se věnuje správnímu uspořádání Švýcarské konfederace a rozdělení moci. Jádro bakalářské práce Alžběty Drožové přirozeně tvoří kapitoly zabývající se legislativou týkající se multilingvismu a uplatněním tohoto fenoménu ve vybraných oblastech života (školství, soudy, úřady, jazyková integrace imigrantů). V pozadí tohoto pojednání si Alžběta Drožová klade otázku, zdali jsou všechny úřední jazyky Švýcarské konfederace (němčina, francouzština, italština, rétorománština) skutečně rovnocenné.

Při formulování svých závěrů se opírá o znalost české i zahraniční literatury, tak především o elektronické zdroje. S některými uváděnými prameny (Schmid) však v samotné práci téměř nepracuje (alespoň je tedy neuvádí v poznámkovém aparátu).

Nejslabší částí práce se jeví kapitola přinášející základní informace o historii země, kde se autorka nevyhnula některým zjednodušeným a nepřesným tvrzením. Např. s. 11, kde hovoří o rozšíření němčiny na území dnešního Švýcarska v době po pádu římské říše. Mnohem přesnější by bylo hovořit o germánském nářečí, neboť v době 5. století němčina jako taková dosud neexistovala. Přestože je podobných nepřesností v práci ještě více, jedná se vesměs o méně podstatné záležitosti, jež nijak podstatně nesnižují celkový dobrý dojem z práce.

Také jazyková stránka bakalářské práce Alžběty Drožové je velice slušná. Překlepy a gramatické chyby se v práci vyskytují jen výjimečně (s. 7 multilingvismu, s. 11 Habsburská).

Celkově shledávám bakalářskou práci Alžběty Drožové jako velice zajímavou a povedenou. Studentka při jejím koncipování prokázala dobrou znalost studované problematiky. K práci nemám závažnějších výtek. Chybí mi v ní snad pouze pokus o komparaci švýcarského

modelu se situací v jiném multilingvním státě, nabízela by se například současná Belgie či Československo období první republiky.

Závěrem: Stat' Alžběty Drožové považuji za zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm „*výborně*“.

České Budějovice 28. 5. 2013

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.